Pregaria.cat

Entrada

Estic on tu vols?

Anem bastant atabalats. Els dies van passant, i també les setmanes i els mesos. És possible que en el fons de tant en tant sentim una necessitat, certa melangia , de pregar més. “Fa dies que no prego. No pot ser“.

Però el ritme dels horaris, les responsabilitats de la feina, dels estudis, també el cansament a causa dels canvis de temps.... fa que anem deixant l’oració per quan les circumstàncies ens siguin més favorables; o per quan ja ens comencem a trencar per dintre.

La pregària es una expressió de relació entre nosaltres i el Senyor i d’Ell amb nosaltres. Possiblement: és la fonamental, és la **Relació**.

Hi ha una forma de pregària per gent activa que no disposa dels ritmes assenyalats per un ordre de vida. Pregària per professionals carregats de feina i de conflictes, per estudiants que han de presentar uns treballs en unes dates ja fixades, pels que viuen pendents del que pot passar o dels que passa, i ara aquí, ara allà, amunt, avall....per tantes dones que comparteixen la responsabilitat professional i laboral amb les feines de la casa, els fills... els avis....

En el marc de la relació. Es tracte de fer una molt breu parada, on estiguis, a l’hora que sigui, i de fer un acte de fe en la presència de Déu dintre teu. A continuació et fas aquesta pregunta: ***estic on tu vols?*** I..... uns instants de silenci.

La resposta generalment serà: *“si, vull que ara estiguis a casa, a la universitat, al metro, prenent un cafè, treballant....”* Pensa, doncs, què més vols! Ara i aquí estàs on Déu vol.

Hi ha com una llavor de goig en aquesta realitat. Una menuda, molt menuda pasqua. Cal sentir-la a dintre sense escarafalls ni masses al·leluies sorollosos. “*Estic on Tu vols... doncs, què més puc voler jo en aquests moments de la meva vida. Això és Vida”.*

I si sents que estàs on Ell no vol... quina sort d’adonar-te’n. Ja saps el que et toca. Un canvi de direcció ... i tornem-hi.

Jesús Renau sj.